

USKON EDELLEEN JEESUKSEN LÄHEISEEN ILMESTYMISEEN

I STILL BELIEVE IN JESUS' IMMINENT APPEARING

by Jonathan Brentner, October 16, 2021

Tuntuu, kuin olisin herännyt dystooppisen painajaisen keskellä. Kauhuelokuvista, joita olen aiemmin vältellyt, on äkkiä tullut todellisuutta.

Olen lukenut tai kuunnellut ainakin sata viisikymmentä kertomusta ns. COVID-”rokotteiden” aiheuttamista kuolemista ja vakavista vammoista. Olen tullut siihen pisteeseen, etten halua enää sitä surua, jota tunnen näiden traagisten tarinoiden kuulemisen seurauksena. Näiden injektoiden, jotka tappavat ja vammauttavat ihmisiä loppuelämäkseen, määrääminen on puhdasta pahuutta; ei ole muita sanoja sitä kuvailemaan.

Kansakunta, jota rakastan, hoippuu taloudellisen tuhon partaalla, kuin ei koskaan historiamme aikana. On vaikea tietää, kaatuuko Amerikka sisäisen luhistumisen vai ulkoisen hyökkäyksen seurauksena, mutta jompikumpi vaikuttaa todennäköiseltä tulevina vuosina, tai jo paljon aikaisemmin, ellei tapahdu suuri suunnanmuutos pois viattomien murhaamisesta, LBGQTQ -liikkeestä, joka tuhoaa niin monien lasten elämän ja hallituksemme korkeimmilla tasoilla rehottavasta laittomuudesta, joka estää oikeudenmukaisuuden niin monille ja palkitsee syylliset.

Näinä päivinä on helppoa joutua epätoivoon ja pohtia, että onko Jeesus todella tulossa meille lähiaikoina. Eikö olekin päiviä, kun näyttää, että olemme jo kokemassa Ahdistuksen olosuhteita?

Kaukaisessa menneisyydessäni suuressa masennuksessa ja sydänsurussa keskityin Raamatun lupauksiin ja kirjoitin päiväkirjaani useita syitä, miksi uskoin edelleen Herraan kauheista olosuhteistani huolimatta. Ehkä on aika uudelle uskontunnustukselle, tällä kertaa koskien sitä, miksi uskon edelleen, että Jeesus tulee meille ennen Ahdistuksen alkamista.

Uskon edelleen Tempaukseen ennen ahdistusta (pre-trib)!! Sanon sen seuraavien Raamatun totuuksien vuoksi:

PREMILLENNIALISMI ON RAAMATULLISESTI VARMA ASIA

Jokainen pre-trib-tempauksen puolustus on aloitettava premillennialismin raamatullisella varmuudella, johon kuuluvat käsitykset kirjaimellisesta seitsemän vuoden Ahdistuksesta, Jeesuksen paluusta perustamaan tuhannen vuoden hallintansa maan päälle ja kunniakkaasta tulevasta valtakunnan palauttamisesta Israelille. Ei voi päästä pre-trib-tempaukseen, jos aloittaa kieltämällä nämä raamatulliset perustotouudet.

Ne, jotka hylkäävät tällaiset totuudet, hyödyntävät allegoriaa, joka jälkiasentaa Raamatun profetiaan tulkintoja, jotka ovat vieraita kirjoittajien tarkoitukselle heidän kirjoittamisensa aikaan. Koska usko Jeesuksen välittömään ilmestymiseen riippuu raamatunkohtien tulkinnasta niiden silloisen merkityksen mukaisesti, kun Herra innoitti heitä, symbolisten merkitysten koodaaminen niihin tukkii kaikki tiet tähän toivon liittyviin vakaumuksiin.

Kirjoitin tätä koskevasta vakaumuksestani toisessa postissa: [*7 Reasons Why Premillennialism is a Biblical Necessity.*](#)

SEURAKUNTA JA ISRAEL OVAT ERILLISIÄ

Toinen perustavanlaatuinen virhe, jonka amillenniaaliset pastorit (jotka kiistävät Israelin kunniakkaan ennallistamisen) tekevät, on Israelin rinnastaminen seurakuntaan. Jos aloitetaan olettamuksella, että Israel ja seurakunta ovat samaa kokonaisuutta, se jälleen huuhtoo pois tien pre-trib-tempaukseen.

Jos nämä kaksi erheellisesti sekoitetaan, niin Danielin 70. viikosta (Dan. 9:24–27) tulee kiistanalainen asia. Koska kuitenkin on tulossa aika, jolloin Jumala aikoo käsitellä Israelia saadakseen aikaan katumuksen, josta profeetta Sakarja kirjoittaa jaksossa 12:10 - 13:1, niin on täysin järkevää, että Herra poistaa seurakuntansa, ennenkuin tämä aika alkaa ja kiinnittää huomionsa Israelin tuomiseen pelastukseen.

On vielä monia muita syitä, miksi edelleen uskon pre-trib-tempaukseen.

TEMPAUS EI VOI OLLA SAMA TAPAHTUMA KUIN TOINEN TULEMUS

Kun olemme vahvistaneet premillennialismin ja hylkäämme Raamatun profetian harhaanjohtavat allegoriset tulkinnat, jotka sekoittavat seurakunnan ja Israelin, niin käy selväksi, että tempaus ja toinen tulemus ovat erillisiä tapahtumia. Ne ei voi olla yhtä aikaa.

Tempauksen yhteydessä Kristuksessa kuolleiden ylösnousemus tapahtuu ensin; mutta kun Jeesus palaa maan päälle, tapahtuu Ahdistuksen ajan pyhien ylösnousemus monien aikaa vievien

tapahtumien jälkeen; se ei välttämättä tapahdu edes samana päivänä kuin toinen tulemus. Tämä on vain yksi monista tärkeistä eroista.

Koska on olemassa Millennium, minkä totesimme välttämättömäksi voidaksemme edes aloittaa pre-trib-tempauksen puolustamista, niin se edellyttää, että näiden kahden tapahtuman välillä on oltava aikaero, jotta Ahdistuksen ajan uskovat voivat mennä Herran valtakuntaan luonnollisessa ruumiissaan. Jos tempaus ja toinen tulemus ovat sama, niin kaikki uskovat saisivat ylösnousseet kirkastetut ruumiit. Jos näin on, niin keitä Jeesus hallitsee rautaisella valtikalla (Ps. 2)?

JEEСУKSEN LUPAUS FILADELFIAN SEURAKUNNALLE

Viime kuukausina Jeesuksen lupaus Filadelfian seurakunnalle (Ilm. 3: 10-11) on korostunut koskien vakaumustani, että Herra tulee meille, ennenkuin Ahdistus alkaa.

Koska sinä olet ottanut minun kärsivällisyyteni sanasta vaarin, niin minä myös otan sinusta vaarin ja pelastan sinut koetuksen hetkestä, joka on tuleva yli koko maanpiirin koettelemaan niitä, jotka maan päällä asuvat. Minä tulen pian.

Huomaa, että ”koetuksen hetki”, johon Jeesus viittaa, ei ole seurakunnan vaino; se on jotakin, joka tulee ”yli koko maanpiirin” (KJV: upon all the world). Koska suurin osa seuraavista Ilmestyskirjan luvuista kuvaa Jumalan vihan aikaa maan päällä, uskon niiden kuvaavan tuota ”koetuksen hetkeä”, joka jonakin päivänä vaikuttaa koko planeetalla (luvut 6–18).

Seuraava lause ”*jotka maan päällä asuvat*” korostaa myös, että tämä ahdistuksen aika ei ole Uuden Testamentin seurakunnalle. Johannes käyttää tätä ilmausta kahdeksan muuta kertaa Ilmestyskirjassa (6:10; 8:13; 11:10; 13: 8–12, 14; 14: 6; ja 17: 8) ja joka ainoassa jakeen Ilm. 3:10 jälkeisessä kohdassa, se viittaa joko ihmisiin, joihin ahdistus vaikuttaa, tai niihin, jotka kieltäytyvät katumasta syntejään sen aikana.

Johannes ei missään viittaa seurakuntaan maan päällä tänä aikana, vaan sen sijaan käyttää tätä ilmausta tunnistamaan Ahdistuksen aikana elävät ihmiset. Jeesuksen sanat ”Minä tulen pian” kuvaa pikemminkin hänen ilmestymisensä nopeutta kuin läheisyyttä ajan suhteen. Jeesus vapauttaa meidät tästä glogaalista vihan ajasta viemällä meidät taivaaseen (Joh. 14: 2-3). Miksi Hän tässä kontekstissa viittaisi tuloonsa, ellei varjellakseen seurakuntaansa ”koetuksen hetkestä”, ahdistuksesta, joka koskee koko planeettaa?

LÄHEISYYDEN KÄSITE UUDESSA TESTAMENTISSA

Uuden Testamentin kohdissa, jotka viittaavat Jeesuksen paluuseen seurakunnalleen, on yksi merkittävä yhteinen teema: ne luonnehtivat sitä pyhien innokkaana odottamisena. Toisin sanoen he pitivät Jeesuksen ilmestymistä jonakin läheisenä, joka voi tapahtua milloin tahansa. Kohdassa Fil. 3:20–21 Paavali kirjoittaa:

Mutta meillä on yhdyskuntamme taivaissa, ja sieltä me myös odotamme Herraa Jeesusta Kristusta Vapahtajaksi, joka on muuttava meidän alennustilamme ruumiin kirkkautensa ruumiin kaltaiseksi sillä voimallaan, jolla hän myös voi tehdä kaikki itsellensä alamaiseksi.

Kreikan sana "odottaa" jakeessa 20 viittaa tulevan tapahtuman "voimakkaaseen odottamiseen" tai "innokkaaseen odottamiseen". [I]

Kohdassa 1.Kor. 1:7 Paavali käyttää samaa kreikan sanaa "odottaa" kuin kohdassa Fil. 3:20 osoittaakseen lukijoidensa sydämellisen kaipauksen Jeesuksen ilmestymiseen: "*ettei teiltä mitään puutu missään armolahjassa, teidän odottaessanne meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen ilmestystä*". Kypsymättömyydestään huolimatta Korinton pyhät odottivat innokkaasti Jeesuksen paluuta.

Jakeessa 1.Kor. 16:22 Paavali rukoilee: "Herramme, tule". Alkutekstin sana tässä on aramean *maranatha*. Se tarkoittaa "pyyntöä Kristukselle, että Hän palaisi nyt -- milloin tahansa. Paavali käytti sitä tässä kirjeessä kreikkaa puhuville (enimmäkseen pakanoita) kristityille Korintossa, koska se ilmaisi ajatuksen, joka oli yleistynyt alkuseurakunnassa." [ii] Alkuseurakunnan uskosta läheisyyteen tuli rukous, että Jeesus ilmestyisi lähitulevaisuudessa.

TESSALONIKALAISTEN SURU

Kohdan 1.Ts. 4:13-17 huolellinen tarkastelu paljastaa, että Paavalin kirjeen vastaanottajat eivät ainoastaan uskoneet, että tempaus voisi tapahtua heidän elinaikanaan, vaan virheellisesti olettivat, että se todella tapahtuisi ennen heidän kuolemaansa.

Näemme tämän tavassa, jolla Paavali käsittelee Tessalonikan uusien käännyntäisten tarpeetonta surua joidenkin heidän keskuudessaan olleiden kuolemasta.

Jos heidän surunsa olisi johtunut siitä, että he eivät uskoneet heidän läheisensä tulevaan ylösnousemukseen, Paavali olisi vastannut suunnilleen samalla tavalla, kuin hän käsitteli tätä asiaa Korintossa (ks. 1.Kor.15). Sen sijaan hän yhdistää heidän surunsa *tiedon puutteeseen tempauksesta*, ennemmin kuin uskon puutteeseen lupauksesta tulevaan ylösnousemukseen.

Apostoli vastaa heidän viipyvään suruunsa antamalla heille lisää ilmoitusta koskien tempausta ja korostamalla "Kristuksessa kuolleiden" roolia Jeesuksen ilmestymisen aikana (1. Ts. 4:13–16). Heidän edesmenneet läheisensä eivät suinkaan jäisi pois tempauksesta, vaan olisivat ensimmäiset osallistujat siihen

Paavalin painotus näissä jakeissa paljastaa ongelman lähteen: Tessalonikalaiset luulivat virheellisesti, että Kristuksessa kuolleet menettäisivät tempauksen ilon.

"JUMALA EI OLE MÄÄRÄNNYT MEITÄ VIHAAN"

Kohdassa 1.Ts. 5: 2–3 Paavali kertoo lukijoilleen, että Herran päivän käynnistyminen yllättää ihmiset maan päällä "kuin varas yöllä" "äkillisellä turmiolla", jota "he eivät pääse pakoon". Herran päivä, ensisijaisesti Vanhan Testamentin käsite, viittaa pidennettyyn Herran vihan aikaan maan päällä, mikä johtaa Jeesuksen paluuseen ja Hänen hallintaansa kansojen yli.

Jos Herran päivä alkaisi milloin tahansa sen jälkeen, kun Ilm. 6. luvun sinettituomiot alkavat, tämä päivä ei yllättäisi ketään. Kukaan ei sano "*Nyt on rauha, ei hätää mitään*" (jae 3) sen jälkeen, kun sinettituomioiden rutto, nälänhätä, pandemiat ja sodat tappavat neljäsosan maan väestöstä, ehkä jopa kaksi miljardia ihmistä.

Lisäksi jakeessa 1.Ts. 5:9 apostoli vakuuttaa lukijoilleen ja meille, että me emme tule kokemaan tätä Jumalan tuomion aikaa maan päällä: "*Sillä ei Jumala ole määrännyt meitä vihaan, vaan saamaan pelastuksen Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta*". Koska sinettituomiot ovat osa Jumalan vihaa, Herran on tultava hakemaan meidät, ennenkuin ne alkavat.

Tämä lupaus vahvistaa asian minulle, mutta sen takana on paljon enemmän, miksi *edelleen uskon Jeesuksen ilmestymiseen ennen seitsenvuotista ahdistusta*.

TODISTAJIA TARVITAAN AHDISTUKSEN AIKANA

Jos seurakunta jää maan päälle ahdistuksen ajaksi, niin miksi tarvitaan muita todistajia evankeliumin pelastavalle sanomalle?

Jan Markell'in radio-ohjelmassa 7. 11. 2020 Amir Tsarfati kyseenalaisti luvun Ilm. 11 kahden todistajan tarpeen, jos seurakunta pysyy maan päällä ahdistuksen käynnistyessä. Eikö seurakunnan tehtävä ole todistaa hyvästä uutisesta tänä nykyisenä aikana?

Kohdassa Ilm. 14: 6–7 Johannes lisää tämän:

Ja minä näin lentävän keskitaivaalla erään toisen enkelin, jolla oli iankaikkinen evankeliumi julistettavana maan päällä asuvalle, kaikille kansanheimoille ja sukukunnille ja kielille ja kansoille. Ja hän sanoi suurella äänellä: "Peljätäkää Jumalaa ja antakaa hänelle kunnia, sillä hänen tuomionsa hetki on tullut, ja kumartakaa häntä, joka on tehnyt taivaan ja maan ja meren ja vetten lähteet".

Miksi Herran on lähetettävä enkeli julistamaan evankeliumia maan päällä oleville ihmisille ahdistuksen aikana, jos seurakunta on maan päällä? Tässä on järkeä vain, jos seurakunta ei ole maan päällä. Muutoin lähetyskäskyn täyttäminen jäisi uskovien tehtäväksi.

Entä ne 144 000 juutalaista, jotka Jumala sinetöi Ahdistuksen aikana (Ilm. 7:1–8), joiden monet uskovat toimivan evankelistoina tuona aikana? Ja jos seurakunta on maan päällä ahdistuksen

aikana, niin uskovien juutalaisten ja muiden Uuden Testamentin pyhien välillä ei voisi olla eroa (Kol. 3:11).

144 000 todistajan sinetöiminen kertoo meille, että seurakunta ei voi olla maan päällä aikana, jona he palvelevat Herraa. Muutoin he olisivat osa seurakuntaa, joka on jo Pyhän Hengen sinetöimä Kristuksessa (Ef. 1:13-14).

ROHKAISUA

Voisin mainita monia muita syitä, miksi edelleen uskon, että kaikki, jotka tuntevat Jeesuksen Vapahtajanaan, missaavat koko seitsenvuotisen ahdistuksen, mutta em. seikat riittänevät tällä kertaa.

Ymmärrän, että koska suurin osa lukijoistani on tietoinen uuden maailmanjärjestyksen läheisyydestä sekä siihen johtavista tapahtumista, minun ei ole tarvis kirjoittaa enempää tästä epävarmasta ajasta, jossa elämme. Minun laillani sinäkin näet jo vakavat vaarat, jotka ovat aikamme uutisotsikoiden taustalla, etkä anna valtamedian narratiivin narrata itseäsi, vaikka monet kristityt kyllä antavat ja pysyvät tietämättöminä ajasta, jossa elävät.

Löydän valtavan varmuuden ja lohdutuksen siinä tosiasiasa, että Jeesus voi viedä minut pois tästä maailmasta milloin tahansa ja muuttaa ruumiini katoamattomaksi ja kirkastetuksi (Fil. 3:20-21). Voin kyllä joutua kokemaan vaikeita aikoja ja suurta vainoa jäljellä olevana aikani maan päällä, mutta tiedän, että tulen missaamaan Ahdistuksen kauhut.

Voiko olla suurempaa toivoa tai rohkaisua, kun kohtaamme laittoman ja väkivaltaisen maailman? En usko! Paavali ei käskenyt tessalonikalaisia ”kannustamaan toisiaan” Paavali ei neuvonut tessalonikalaisia ”kehottamaan toisiaan” Jeesuksen ilmestymisen totuuksilla, koska heidän täytyisi kestää Herran vihan päivä, vaan koska he tulisivat missaamaan tuon tulevan ajan kauhun.

Kyllä, uskon edelleen seurakunnan tempaukseen. Minulla on jo paljon parempi olo!

Edessäni voi olla vaikeita päiviä, mutta en tule kohtaamaan Jumalan vihan vuodatusta tulevana Ahdistuksen aikana.

Note: *Please consider signing up for my newsletter on the home page of my website at <https://www.jonathanbrentner.com/>. It will greatly help me in reaching more people. Thanks!*

[i] Colin Brown, ed., Dictionary of New Testament Theology Vol. 2, (Grand Rapids, MI: Zondervan, 1969) p. 244.

[ii] Wayne A. Brindle, “Imminence,” The Popular Encyclopedia of Bible Prophecy, eds. Tim LaHaye and Ed Hindson (Eugene, OR: Harvest House, 2004), p. 145.